

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-112/2013-10

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i mr.sc. Ivica Kujundžića, članova vijeća te sudske savjetnice Marine Zagorec, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Općine V., V., koju zastupa Odvjetničko društvo K., K. i partneri, R., protiv rješenja tuženika Agencije za zaštitu osobnih podataka, Zagreb, klasa: UP/II-008-04/12-01/375, urbroj: 567-06/04-13-12 od 8. srpnja 2013., radi prava na pristup informacija, u sjednici vijeća održanoj 6. veljače 2014.

r i j e š i o   j e

Tužba se odbacuje.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem poništeno je rješenje tužitelja, Općine V., klasa: 008-02/12-01/14, urbroj: 2170-09-03/01-12-4 od 19. listopada 2012. kojim je odbijen zahtjev Udruge K. E. S. M. za ostvarivanje prava na pristup informacijama te predmet vraćen tom tijelu na ponovni postupak.

Tužbu protiv naprijed citiranog rješenja tuženika podnijelo je tijelo koje je donositelj prvostupanjskog upravnog akta te u tužbi navodi da je zahtjev i žalbu podnijela neovlaštena osoba. Ističe da je zahtjev Udruge K. E. S. M. odbijen temeljem odredbe članka 15. stavak 3. točke 1. u svezi s odredbom članka 8. stavak 1. Zakona o pravu na pristup informacijama jer je informacija zaštićena zakonom kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka.

Smatra da nije bilo zapreke da se podnositelju zahtjeva dostave podaci o tome s koliko je osoba do sada sklopljen ugovor o naknadi te koliki je iznos sredstava ukupno isplaćen iz za to osiguranog fonda sredstava kao i koliko je plaćeno sudskom vještaku za izradu nalaza. Smatra da se imena i prezimena pojedinih vlasnika te njihove adrese kao i vrijednosti njihovih nekretnina, koje su utvrđene u postupku koji se vodio kod Općine V., ne mogu dostavljati. Nadalje, obrazlaže zbog čega se radi o podacima koji podliježu primjeni odredaba Zakona o zaštiti osobnih podataka te predlaže poništiti rješenje tuženika i odbiti žalbu zainteresirane osobe izjavljenu protiv rješenja tog tijela od 19. listopada 2012.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi što je sve Udruga K. E. S. M., korisnik prava na informaciju, zahtjevom za pristup informacijama od 4. listopada 2012. zatražila od tužitelja. Kako tužitelj nije udovoljio zahtjevu za dostavom informacija to je tuženik osporenim rješenjem poništio rješenje tužitelja i predmet vratio na ponovni postupak. Nadalje ističe da

je tužitelj kao prvostupanjsko tijelo pokrenuo upravni spor te upućuje na odredbu članka 17. stavak 1. Zakon o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.) pa kako se upravnim aktom nije rješavalo o njegovom pravu i pravnom interesu, već o pravu korisnika prava na pristup informacijama, smatra da Općina V. ne može biti tužitelj u predmetnom upravnom sporu. Ukazuje da je takav stav izražen i u rješenjima Upravnog suda u Zagrebu i Upravnog suda u Rijeci.

Predlaže da Sud odbaci tužbu odnosno potvrdi rješenje Agencije.

Zainteresirana osoba u ovom upravnoj sporu, K. E. S. M. u odgovoru na tužbu navodi da je pravo na pristup informacijama zajamčeno Ustavom Republike Hrvatske te da je osnovni propis koji uređuje to područje Zakon o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 172/03., 144/10., 37/11. i 77/11.) Upućuje na odredbe tog Zakona te smatra da je tužitelj pogrešnom primjenom materijalnog prava odbio zainteresiranu osobu za ostvarenje prava na pristup informacijama. Upućuje na odredbe Zakona o zaštiti osobnih podataka te smatra da zahtjev za pravo na pristup informacijama nije ograničeno odredbama tog Zakona. Ističe da je tuženik donio zakonitu odluku i predlaže tužbu odbiti.

Tužba nije dopuštena.

Tužbu protiv rješenja tuženika Agencije za zaštitu osobnih podataka klasa: UP/II-008-04/12-01/375, urbroj: 567-06/04-13-12 od 8. srpnja 2013., podnijelo je tijelo koje je donositelj prvostupanjskog upravnog akta od 19. listopada 2012., a kojim je odbijen zahtjev zainteresirane osobe za ostvarivanje prava na pristup informacijama.

U konkretnom slučaju sukladno odredbi članka 69. stavak 1. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13.) treba primijeniti odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 172/03., 144/10., 37/11. i 77/11.).

Naprijed navedenim Zakonom, koji se u konkretnom slučaju primjenjuje, nije bila propisana mogućnost da donositelj prvostupanjskog upravnog akta tužbom u upravnom sporu osporava zakonitost drugostupanjskog upravnog akta. Odredbom članka 17. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.) propisano da je tužitelj fizička ili pravna osoba koja smatra da su joj prava i pravni interesi povrijeđeni pojedinačnom odlukom, postupanjem javnopravnog tijela odnosno propuštanjem donošenja pojedinačne odluke ili postupanja javnopravnog tijela u zakonom propisanom roku ili sklapanjem, raskidom ili izvršavanjem upravnog ugovora. Kako u konkretnom slučaju, osporenim upravnim aktom, nije rješavano o pravu i pravnom interesu tužitelja već o pravu korisnika prava na pristup informacijama, na što osnovano upućuje tuženik u odgovoru na tužbu, to imajući u vidu naprijed citiranu odredbu Zakona o upravnim sporovima kao i Zakon o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 172/03., 144/10., 37/11., 77/11.) tužba nije dopuštena.

Slijedom navedenog valjalo je temeljem odredbe članka 30. točke 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12.) riješiti kao u izreci.

U Zagrebu, 6. veljače 2014.

Predsjednica vijeća
Marina Kosović Marković, v.r.